

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1501/2020
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Радослава Петровића, Биљане Синановић, Дубравке Дамјановић и Драгомира Милојевића, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верослава Гарића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 52/2018 од 03.07.2020. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 94/20 од 21.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.01.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Верослава Гарића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву К 52/2018 од 03.07.2020. године и Вишег суда у Краљеву Кж1 94/20 од 21.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву К 52/2018 од 03.07.2020. године, окривљени АА и ББ, оглашени су кривим да су извршили кривично дело лака телесна повреда у саизвршилаштву из члана 122. став 1. у вези члана 33. Кривичног законика, за које су осуђени на новчане казне у износу од по 50.000,00 динара, које су дужни да плате у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плате новчану казну, суд ће исту заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне, одредити један дан казне затвора.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да у корист буџетских средстава суда, на име паушала плате износе од по 3.000,00 динара, а на име трошкова кривичног поступка да плате солидарно износ од 9.547,15 динара, као и да приватном тужиоцу ВВ на име трошкова кривичног поступка исплате износ од 279.400,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је приватни тужилац ВВ упућен на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, сходно члану 258. став 4. ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Краљеву Кж1 94/20 од 21.10.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Верослава Гарића и првостепена пресуда, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Верослав Гарић, због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, је неоснован.

Побијајући правноснажне пресуде због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљеног АА у захтеву суштински истиче да дело које се окривљеном ставља на терет по закону није кривично дело, јер суд није конкретизовао радње извршења које је окривљени АА наводно предузео према оштећеном, што представља битан елемент бића кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 1. Кривичног законика.

По оцени Врховног касационог суда, суд је у изреци правноснажне пресуде јасно определио које радње извршења је окривљени критичном приликом предузео према оштећеном, а које се огледају у томе да је окривљени критичном приликом заједно са окривљеним ББ оштећеног наизменично тукао рукама – песницама и тако га оборио на кафански сто, а затим наставио да га наизменично туче заједно са саокривљеним песницама и ногама, затим га оборио на под, а потом се удаљио из кафане. Последица његових радњи и радњи саокривљеног су лаке телесне повреде код оштећеног, па је по оцени Врховног касационог суда, првостепени суд у потпуности описао радње извршења које је окривљени предузео критичном приликом према оштећеном.

Стога, Врховни касациони суд неоснованим оцењује наводе из захтева браниоца окривљеног АА да су побијане правноснажне пресуде донете уз повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП.

Наводима из захтева да је изрека пресуде неразумљива, док су изведени докази током постука, супротни изреци, по оцени Врховног касационог суда произилази да бранилац окривљеног захтев подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП.

Наводима из захтева браниоца окривљеног да изведени докази не пружају основ за закључак да је окривљени предузео радње извршења према оштећеном, јер то не потврђује ниједан од сведока, осим оштећеног, произилази да захтев подноси и због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања (члан 440. ЗКП).

Како битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) ЗКП и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање (члан 440. ЗКП), не представљају законске разлоге у оквиру повреда закона таксативно набројаних у члану 485. став 4. ЗКП, због којих окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, то се Врховни касациони суд у оцену ових навода није упуштао.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић Дичић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић